

Dosarul nr. 3ra-720/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, V. Buhnaci, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

5 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 13 iunie 2018 SRL „Iurs” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la începutul lunii aprilie 2018, a recepționat factura fiscală nr. AAD 9713385 din 30 martie 2018, în baza căreia SRL „Iurs” urmează să achite suma de 3015,9 lei pentru preepurarea apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la întreprindere.

A menționat că în anexa nr. 1 la factură se face referire la tarifele diferențiate, conform calculului nr. 1105 din 25 august 2017.

Reclamatul a susținut că factura nominalizată este ilegală și urmează a fi anulată.

Astfel, a relatat că la 25 august 2017, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” a contactat reprezentantul SRL „Iurs”, informându-l că urmează să se prezinte pentru a asista la prelevarea probelor de apă uzată, ce se scurge din localul SRL „Iurs”, iar după prelevare, în aceeași zi, a fost emis procesul-verbal nr. 33.

La 11 septembrie 2017 a fost recepționată factura fiscală nr. AAB 5820179, în baza căreia urma să fie achitată suma de 2814,84 lei pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la SRL „Iurs” și nefiind de acord cu această factură, la 21 noiembrie 2017 a contestat-o în instanța de judecată.

Reclamantul a declarat că factura nr. AAD 9713385 din 30 martie 2018 este emisă în baza prelevării de ape reziduale efectuate la 25 august 2017, fiind astfel

încălcate prevederile art. 69 alin. (5) din Regulamentul-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților și art. 10.9 al Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia nr.5/4 din 25 martie 2008 a Consiliului municipal Chișinău.

La 11 aprilie 2018, SRL „Iurs” a adresat organului emitent cererea nr. 08, prin care a solicitat anularea facturii, însă prin răspunsul nr. 1200/4210 din 11 mai 2018 SA „Apă-Canal Chișinău” a refuzat să anuleze factura, invocând că este întocmită conform normelor legale.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea facturii nr. AAD 9713385 din 30 martie 2018.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă. A fost anulată factura fiscală nr. AAD 9713385 din 30 martie 2018 în sumă de 3 015, 9 lei înaintată spre achitare SRL „Iurs” pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate.

La 23 octombrie 2018 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărârii din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 1 alin. (2), art.3 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art. 3 alin. (1), art. 22 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la admiterea cererii de chemare în judecată, având în vedere că tariful diferențiat pentru depășirea normelor CMA poate fi aplicat doar pentru luna în care a fost prelevată proba, valabilitatea rezultatelor obținute nefiind extinsă pentru perioada ulterioară.

În speță, instanța de apel a reținut că în contradicție cu dispozițiilor legale, la emiterea facturii din 30 martie 2018, SA „Apă-Canal Chișinău” s-a condus de rezultatele analizei indicatorilor de calitate obținute din proba prelevată la 25 august 2017, deși aceste rezultate nu mai erau valabile, motiv din care prima instanță corect a dispus anularea facturii contestate.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 25 aprilie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nefiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că instanța de apel a aplicat reglementările ordinului nr. 40 din 2 februarie 2005 a Departamentului Construcții și Dezvoltarea Teritoriului cu privire la aprobarea Regulamentului-Cadru, care este o normă caducă și nu mai poate fi aplicată, deoarece sunt alte norme legale ce prevăd noile metode de prelevare a probelor din căminul de control și aplicarea coeficienților concentrațiilor maxim-admisibile.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 februarie 2019.

Astfel, recursul declarat la 25 aprilie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva